

må man godt tage hensyn til leverandørens særlige betingelser. Jeg tror da, at hverken fru Birgitte Josefsen eller andre borgerlige mennesker ville være indstillet på at betale en overpris for noget, hvis de kunne få det lidt billigere i Netto, men det er jo rent faktisk det, vi gør her.

Kl. 12:04

Formanden:

Så er det fru Gitte Lillelund Bech for en kort bemærkning.

Kl. 12:04

Gitte Lillelund Bech (V):

Jeg forstår af det forslag til vedtagelse, som SF er med til at fremsætte, at der er et punkt, som hedder, at private sygehuse ikke skal begunstiges på bekostning af offentlige sygehuse, og jeg kunne sådan set godt tænke mig, om SF's ordfører ville uddybe det. Betyder det, at SF's ordfører mener, at den ene procent af de omkostninger, vi har på sygehusvæsenet i Danmark, og som bliver anvendt på private sygehuse, er for meget? Eller hvordan skal den sætning forstås i SF's optik?

Kl. 12:05

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 12:05

Karl H. Bornhøft (SF):

Den skal forstås på den ganske enkle måde, at vi har et grundlæggende ønske – uanset om der er tale om 1, 2, 3, 4, 5 eller 6 pct. – om, at det skal være sådan, at når vi grundlæggende vil have, at der skal være fri og lige konkurrence, skal betingelserne også være til stede, uanset om det er på et stort eller lille niveau. I den her sammenhæng er en af de ting, som vi i SF bekymrer os meget om, det faktum, at selv om det er en lille del, betyder det, at hver gang der er nogle mennesker, der bruger de her ydelser, tvinges man i regionerne til at spare på nogle af de områder, der ikke er belagt med garantier og krav fra centralt hold.

Det er bl.a. derfor, at man kommer til at opleve det, som bl.a. hr. Jens Peter Vernersen også har været inde på, nemlig at de medicinske afdelinger er hårdt trængt. De bliver hårdere og hårdere trængt, og forebyggelsen bliver hårdere og hårdere trængt. Det er resultatet af, at man vælger at prioritere sådan.

Til gengæld vil jeg trøste spørgeren med, at SF kommer med et beslutningsforslag om at sikre fri og lige konkurrence på det her område, og der har jeg da en forventning om, at når vi nu kan udvise en sådan grad af liberalt sindelag, at

vi vil sørge for det, så er det også muligt, at de borgerlige vil være med til at diskutere det.

Kl. 12:06

Formanden:

Fru Gitte Lillelund Bech for en sidste kort bemærkning.

Kl. 12:06

Gitte Lillelund Bech (V):

Måske skal jeg så bare lige gøre hr. Karl H. Bornhøft opmærksom på, at den diskussion, hr. Jens Peter Vernersen og jeg havde om de medicinske patienter, ikke drejede sig om, at de medicinske afdelinger på de københavnske sygehuse er klemt rent økonomisk. Den drejede sig om, at Københavns Kommune som den eneste kommune i landet rent faktisk ikke lever op til den aftale, der er, om, at man skal kunne hjemtage færdigbehandlede medicinske patienter. Det er sådan set Københavns Kommunes kæmpestore problem, for Københavns Kommune har valgt så sent som nu her at lukke tre plejehjem, fordi dem mener man sådan set ikke der er behov for. Men samtidig har man i Københavns Kommune 157 færdigbehandlede medicinske patienter liggende på de medicinske afdelinger.

Det er bare lige for at klargøre den problematik, der er omkring de medicinske patienter, som er færdigbehandlede, og som venter på at kunne komme hjem og få den pleje, som de naturligt har behov for, som de har ret til, og som de skal have. Den problematik findes i hovedstadsområdet, den findes i Københavns Kommune, som med en socialdemokratisk overborgmester og med støtte fra SF rent faktisk ikke har formået at løse den og leve op til den aftale, som man i alle andre kommuner kan leve op til, nemlig at man hjemtager de færdigbehandlede medicinske patienter så hurtigt som muligt, og lige så snart man kan give et tilbud. Københavns kommune kan ikke leve op til aftalen, og SF støtter Ritt Bjerregaard i den her sag i Københavns Kommune.

Det var sådan set den diskussion, jeg havde med hr. Vernersen, det var ikke et spørgsmål om økonomien på de medicinske afdelinger.

Kl. 12:07

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 12:07

Karl H. Bornhøft (SF):

Jeg accepterer fuldstændig, at vi er i København. Men hvis jeg sådan lige vagt må antyde, at det godt kan ske, at der er en verden uden for København, er jeg også nødt til at sige til de her